

# РЕШЕНИЕ

№ 724

гр. София, 09.02.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,**  
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елка Атанасова**

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5520** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от АПК във вр. с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) и чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след като с Решение № 6460 от 28.05.2021 г. по адм. дело № 13 591/2020 г. на ВАС- Седмо отделение, е отменено решение № 4929/23.09.2020 г. постановено по адм.д. № 675/2020г.. по описа на Административен съд София-град, образувано по жалбата на [фирма] срещу Решение №РД -16-2016/23.12.2019г. на Главен директор на ГД "Европейско фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на ОП "Иновации и конкурентоспособност 2014-2020" , с което е отказано верифициране на разходи в размер на 197 387,76 лв. по Договор за БФП от 31.07.2017г. и срещу Писмо изх.№ 26-С-49 от 23.12.2019г., издадено от същия административен орган, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ за продължаване на производството за проверка за законосъобразност на оспорените индивидуални административни актове.

В жалбата са развити доводи за постановяването на посочените два оспорени акта - Решение № РД -16-2016/23.12.2019г. и Писмо изх.№ 26-С-49 от 23.12.2019г., и двата издадени от Главен директор на ГД "Европейско фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на ОП "Иновации и конкурентоспособност 2014-2020" при противоречие с целта на закона, без да са посочени правните основания и при неспазване на предвидената в закона форма, без в същите да са изложени мотиви,

обосноваващи извода на административния орган, че направените разходи са недопустими, което е довело до ограничаване правото на защита на [фирма].

Жалбоподателят твърди допуснати нарушения на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК – при липса на правни основания за издаването на решението, поради което е нарушено изискването за форма на административния акт, както и липса на правна квалификация за недопустимостта на всеки един от неодобрените разходи. Твърди се наличие на несъответствие между изложеното за направения отказ да се верифицират направените разходи и фактическите основания за издаване на оспорвания административния акт, че при проверката, направена след финалния отчет, не са установени нередности, несъответствия или други подобни констатации по отношение на изпълнението на реализираните по проекта дейности. Сочи се, че чрез Информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН), дружеството е подало до Управляващия орган съответните пояснения и допълнителни документи. В тази връзка поддържа, че дружеството е изпълнило точно дейностите и като краен резултат от изпълнението на административния договор има завършен и работещ продукт. Заплатени са и всички направени разходи, независимо че това е станало след изтичането на срока за подаване на финалния отчет, но преди издаване на оспорваното решение, след като информация за заплащането и причините за забавянето са представени на Управляващия орган.

Относно оспореното писмо изх.№26-С-49 от 23.12.2019 г., също са развити доводи за допуснати нарушения на чл. 59, ал., т. 4 от АПК - не са посочени правните основания, не се съдържа правна квалификация за недопустимостта на всеки един от неодобрените разходи и същото е постановено при липса на предвидената в закона форма, допуснати са и съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, липсват мотиви, налице е несъответствие между изложеното за направения отказ да се верифицират направените разходи и фактическите основания за издаване на оспорвания административния акт. Иска се отмяната на обжалваните решение и писмо.

В проведеното открито съдебно заседание при новото разглеждане на делото жалбоподателят се представлява адвокат Ф., която поддържа жалбата и моли за отмяна оспорените актове. Представя писмени доказателства, съгласно чл.226 ал.2 от АПК, както и писмени бележки в подкрепа на доводите по същество. Претендира разности, за които представя списък ( л.47-48) в размер общо на 15 304 лв..

Ответникът – главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014-2020“ не се явява и не се представлява.

Административен съд София град, в настоящия състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 31.07.2017 г. между [фирма] и Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 – 2020 г. е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДФП) в размер на 387 509,40 лв. за проект „Разработване на иновативен продукт от [фирма]“ на стойност 430 566,00 лв. по приоритетна ос 1. В изпълнение на АДФП на 06.11.2017 г. на [фирма] е направено авансово плащане в размер на 155 003,76 лв. На 31.10.2018 г. и на

02.11.2018 г. по гр. д. 67216/2018 г. и гр. д. №67218/2018 г., двете на Софийския районен съд е допуснато обезпечение на бъдещи искове по чл. 128, ал. 1, т. 2 и чл. 224 от Кодекса на труда (КТ) на две физически лица срещу [фирма] чрез налагане на запор на банковите му сметки.

По иска, предявен от Д. З., с правно основание чл.128 т.2, чл.2452 и чл.224 ал.1 от КТ е било образувано гр.д. № 73253/2018г. на СРС, 64 състав, което е приключило с Решение

влязло в сила на 21.01.2021г. ( л.36-37)4. По иска, предявен от З. С. З. срещу дружеството жалбоподател, с правно основание чл.128 т.2 и чл.224 от КТ и чл.86 от ЗЗД е била образувано гр.д. № 73251/2018г. на СРС, по което е постановено решение, но същото не е влязло в сила.

На 08.02.2019 г. [фирма] е подало първи междинен отчет с искане за плащане №2, по което на 15.02.2019 г. са верифицирани разходи в размер на 205 377,64 лв. и изплатени 184 839,86 лв., от които 105 754,04 лв. на [фирма] и 79 085,82 лв. на Националната агенция за приходите, на основание Решение №592 на Министерския съвет от 21.08.2018 г. за условията и реда за разплащанията на разпоредители с бюджет по договори (Решение №592/2018).

На 22.05.2019 г., жалбоподателят подал втори междинен отчет и направил искане за плащане №3, вследствие на което на [фирма] са верифицирани разходи в размер на 80 909,77 лв., одобрени за плащане 72 818,79 лв., от които 44 528,48 лв. изплатени авансово и изплатени 28 290,31 лв., от които 10 223,50 лв. на [фирма] и 18 066,81 лв. на Националната агенция за приходите на основание Решение № 592/2018 г.

На 31.07.2019 г. [фирма] е приключило изпълнението на техническите дейности по проекта, като на 30.09.2019 г. дружеството е подало финален отчет за разходи на стойност 82 602,00 лв. с искане за плащане №5.

На 15.10.2019 г. ръководителят на Управляващи орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 – 2020 отправил до [фирма] искане за допълнителни доказателства по предявените за възстановяване суми, тъй като по отчетени дейности и представени разходооправдателни документи с изпълнители [фирма], [фирма], Адвокатско дружество „А., Д., М. и съдружници“ и [фирма] не са представени доказателства за плащане. Чрез ИСУН, на 29.10.2019 г. [фирма] е представило допълнително доказателства за исканите за верифициране и възстановяване средства и обяснения.

На 05.11.2019 г. ръководителят на Управляващи орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 – 2020 отправил до [фирма] ново искане за допълнителни доказателства по предявените за възстановяване суми.

Последвало е отново излагане на причините за забавено плащане към контрагенти – наложените запори и договорената възможност за разсрочено плащане и представя документи за частични плащания към [фирма] и към Адвокатско дружество „А., Д., М. и съдружници“ – на 26.11.2019г..

На 28.11.2019 г. ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 – 2020 отново отправил искане за допълнителни доказателства по предявените за възстановяване суми във връзка с доказването на действителното им плащане. Такива са представени на 12.12.2019 г. от „С.“, а именно: доказателства за развитието на обезпечителните мерки, за развитието на съдебните производства, за които са наложени обезпечителните мерки, за извършени плащания към изпълнителите и е отправено искане за удължаване на срока

за представяне на финален отчет с два месеца.

Последвало произнасянето на УО с Решение № РД-16-2016 от 23.12.2019г., с което ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 – 2020 г. на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и 4 ЗУСЕСИФ:

1.) отказва на [фирма] верификация на 197 387,76 лв., представляващи разходи: по перо 1 „Разходи за възнаграждения на квалифициран персонал, необходим за изпълнение на дейностите по проекта“ – 105 607,76 лв., от които 95 046,98 лв. безвъзмездна помощ; по бюджетен ред 5.1. „Материали и консумативи за създаване и тестване на видео бутон и камера – компоненти, инструменти, електроника, механични части и др.“ 14 250,00 лв., от които 12 825,00 лв. безвъзмездна помощ; бюджетен ред 8.1. „Разходи за защита на придобитата по проекта интелектуална собственост на национално и международно равнище“ 29 000,00 лв., от които 26 100,00 лв. безвъзмездна помощ; бюджетен ред 12.1. „Изработване на пазарен анализ и маркетингов план за пазарна реализация на иновативния продукт S.“ 23 700,00 лв., от които 21 330,00 лв. безвъзмездна помощ;

2.) приспада от дължимата за възстановяване сума сумата от 44 528,48 лв., която не покрива направеното авансово плащане;

3.) предявява банковата гаранция за авансовото плащане в пълен размер от 155 003,76 лв.;

4.) определя срок за доброволно възстановяване на 50 518,50 лв.

На същата дата - 23.12.2019 г., с писмо № 26-С-49 ( 19-20), ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 – 2020 г. във вр. с представления от дружеството финален отчет по ДБФП уведомил същото, че след извършена проверка на финалния отчет с който отчетените разходи възлизат на 91 780 лв.:

1.) не се верифицират отчетените разходи в размер на 91 780,00 лв., от които 82 602,00 лв. безвъзмездна помощ, поради неизпълнение на т. 14.1. 5 от Условието за кандидатстване – не са изпълнени условията за допустимост на разходите.

2.) не се верифицират и разходи в размер на 105 607,76 лв., от които 95 046,98 лв. безвъзмездна помощ, неправомерно платени с искане за плащане № 3 и №4; Уведомил жалбоподателя, че причините за определянето на разходите като недопустима са посочени в приложеното към същото писмо Решение № РД-16-2016 за отказ от верификация.

3.) верифицираната на 22.05.2019 г. сума от 44 528,48 лв. не покрива предоставеното авансово плащане, поради което се приспада от дължимата за възстановяване;

4.) 4.) определил четиринадесетдневен срок за доброволно възстановяване на 50 518,50 лв.

Приети са като доказателства Заповед № РД-16-785 от 17.05.2019 г. и Заповед на №РД-16-1459 от 02.09.2019 г. на министъра на икономиката за определяне на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ по приоритетна ос 1, установяващи компетентността на органа, издал оспорените в настоящето производство Решение №РД-16-2016/23.12.2019г. и Писмо изх.№ 26-С-49 от 23.12.2019г., и двата издадени от Главен директор на ГД "Европейско фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на ОП "Иновации и конкурентоспособност 2014-2020".

В производството не са представени доказателства, установяващи дата на връчване на

решение № РД-16-2016/23.12.2019 г. и на писмо изх. № 26-С- 49/23.12.2019 г. на С. О., поради което съдът приема, че жалбата с вх. № 26-С-49/13.01.2020 г. е подадена в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал.1 от АПК, от лице, с правен интерес за оспорване, адресат на решението и на писмото от 23.12.2019г., поради което е допустима по отношение на оспорването на Решение № РД-16-2016/23.12.2019г.

По отношение законосъобразността на Решение № РД-16-2016/23.12.2019г.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно сочените разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличието на физически и финансов напредък на проекта. Общите условия за допустимост на разходите са изложени в чл. 57 и 58 ЗУСЕСИФ.

Според чл. 57, ал. 1, т. 2 от закона, за да са допустими разходите, същите следва да попадат в тези, включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. Последните по дефиниция съставляват утвърдени от ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма насоки и/или друг документ, определящи освен условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти, така и /но не само/ допустимите категории разходи /по аргумент от чл. 26, ал. 1 изр. второ във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 1 от ЗУСЕСИФ/.

В конкретния случай акт по смисъла на чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ са Условията за кандидатстване по процедурата и Общите условия (л.81 и сл.от адм.д.675/2020).

Административният орган е сезиран с искане за плащане № 5 ( Искане за окончателно плащане, л.117-118), което предполага неговото произнасяне по въпроса относно верификацията на заявените разходи. Съгласно чл. 62, ал. 1 ЗУСЕСИФ междинните и окончателните плащания се извършват едва след верифициране, с цел потвърждаване на допустимостта на извършените разходи. Следователно акта, с който Ръководителя на УО е отговорил на заявеното искане, има характер на определящ размера на съответните разходи, които се признават за допустими и подлежат на възстановяване, властническо волеизявление. При преценката за допустимостта на съответните разходи, извършвана на всички основания, визирани в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ, органът е приел, че същите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от с.з. категории разходи, аргументирайки наличие на основание за отказ от верификация, поради недопустимост по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 2 и т.4 от ЗУСЕСИФ. Като изричен текст от документите, приети на основание чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ, на който не съответстват разходите, Ръководителят на УО изрично е посочил т. 14.1. подточка 5 от Условията за кандидатстване по процедурата, а именно „Да са действително платени, (т.е. да е платена цялата стойност на представените фактури или други първични счетоводни документи, вкл. стойността на ДДС) по банков път или в брой, не по-късно от дата на подаване на междинния/финалния отчет по проекта от страна на бенефициента.

Изрично е посочена като правно основание и разпоредбата на т.14.2. подточка 1 от Условията за кандидатстване по процедурата, следваща от установените недопустими разходи, отчетени с финансовия отчет, съобразно което разходите за възнаграждения на квалифициран персонал, вкл.и осигурителни вноски за сметка на работодателя, не могат да надвишават 60 % от общо допустимите разходи по проекта. Именно поради това УО е приел за недопустим и размера на верифицираните о отчетени разходи за възнаграждения по Искане за плащане № 3 и по Искане за плащане № 4, като надвишаващ 60 % от общо допустимите разходи по проекта.

В решение № РД-16-2016/23.12.2019г. УО е обсъдил допълнително представените от жалбоподателя документи, изброявайки същите в т.8, за които е посочил, че не променят констатациите му за недопустимост на разходите на основание т.14.1.5 и т.14.2.1. от Условието за кандидатстване по процедурата. Така, съгласно т. 10.б. от Общите условия към финансираните по ОПИК 2014-2020 административни договори за предоставяне на БФП ( л.81-91 от адм.д.675/2020) „извънредно обстоятелство“ е всяка непредвидима изключителна ситуация или събитие, което е извън контрола на страните и не позволява на една от тях да изпълни задълженията си по договора, възникването му не може да се отдаде на грешка или небрежност от тяхна страна и не може да се преодолее при полагане на дължимата грижа. Изрично в т.10.б.б. а) е посочено, че не са извънредно обстоятелство трудови спорове или финансови затруднения, а в т.10.б. б. б) е посочено, че засегнатата от извънредното обстоятелство страна е длъжна да уведоми незабавно другата и да предприеме всички необходими мерки за ограничаване на вредните последици.

По делото безспорно е установено, че към датата на подаване на окончателното искане за плащане жалбоподателят не е представил доказателства за плащане на цялата стойност на представените разходооправдателни документи ( фактури или други първични счетоводни документи) за извършена по проекта дейност от изпълнителите изпълнители [фирма], [фирма], Адвокатско дружество „А., Д., М. и съдружници“ и [фирма] на стойност 105 607,76 лв.. Безспорно е установена и причината, поради която не е представил доказателства – неизвършване на плащането, поради наложен заповест на всичките му сметки, като обезпечение на предявени срещу него иски по чл. 128, ал. 1, т. 2 и чл. 224 от Кодекса на труда. Наложеният на бенефициера заповест на сметките от 31.10.2018 г. и 02.11.2018 г., съобщенията за които са му връчени на 07.11.2018 г., са в резултат на трудов спор, за който са образувани гр.д.№ 73251/2018г. и гр.д. 73253/2018г., двете по описа на Софийски районен съд. Трудовият спор е изрично изключен от обхвата на извънредните обстоятелства по смисъла на т. 10.б от Общите условия. От друга страна, заповестите не са обстоятелства, възникнали непосредствено преди изтичане на срока на договора, съответно срока за представяне на финалния отчет, а почти година преди това. З. са в размер съответно до 37 616,58 лв. и до 14 738,43 лв. Съдът отчита обстоятелството, че налагането на заповест на сметките на дружеството представлява предизвикателство и затруднение в организирането на финансовите му ресурси по начин, който му позволява да продължи законосъобразно да оперира, но това само по себе си не е възприето като извънредно обстоятелство по смисъла на т. 10.б. от Общите условия. Представеното изменение на обезпеченията – налагане на заповест върху вземанията на бенефициера по договора за безвъзмездна финансова помощ, е с дата на получаване от него 10.12.2019 г., т.е.

няколко месеца след приключване на дейността по договора и след изтичане на срока за представяне и след представяне на финалния отчет, поради което същото няма как да има характер на извънредно обстоятелство относимо към изпълнението на ДБФП доколкото към датата на настъпването му договорът е с изтекъл срок.

Поради това - нито осъществяването на запора е непредвидено обстоятелство след 07.11.2018 г., т.е. една година преди датата на подаване на финалния отчет, нито причината за него – трудов спор, е обстоятелство, което може да бъде третирано като извънредно.

Съгласно т. 2.7. от Общите условия – финалният отчет се представя заедно с искане за плащане в срок до два месеца след изтичане на срока на изпълнение на дейностите по проекта, който срок може да се удължи с още два месеца след предварително одобрение УО. Доказателства за поискано подобно удължаване на срока не са представени в производството и не се твърди наличието им.

Съгласно вече посочената норма на 14.1.2. от Условията за кандидатстване – за да бъдат допустими разходите трябва „да бъдат извършени след датата на подписване на административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ и до изтичане на крайния срок, определен за представяне на финалния отчет за изпълнение на дейностите по проекта. Разходооправдателните документи, свързани с изпълнението на допустимите по проекта дейности, следва да бъдат издадени в периода до предаване на междинния/финалния отчет“ и на т. 14.1.5. от Условията за кандидатстване - за да бъдат допустими разходите трябва „да са действително платени ... не по-късно от датата на подаване на междинния/финалния отчет ....“

При тази нормативна уредба, установена с влязъл в сила общ административен акт – Условията за кандидатстване и Общите условия, която е и в съответствие с изискванията на чл. 19, ал. 4, т. 1, б. а) от Наредба №Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество (Наредба №Н-3) законосъобразна е преценката на административния орган, че разходи, направени след представяне на финалния отчет нямат качеството на допустими, поради което и представяните от бенефициера доказателства за извършено плащане след тази дата са неотнормирани към законосъобразността на оспорените актове.

В оспореното Решение № РД-16-2016/23.12.2019г. УО е посочил, след

като е описал представените от бенефициера доказателства на 26.11.2019 г., че те не съответстват на изискванията на т.14.1.5 от Условието за кандидатстване по процедурата, която констатация съдът намира за законосъобразна.

Вярно е, че в оспореното Решение № РД-16-2016/23.12.2019г. УО по отношение на представените на 12.12.2019 г. доказателства не е посочил изрично основанието по т. 14.1.5 от Общите условия, но доколкото в т.9 от решението си препраща към поддържане на констатациите по т.5 и по т.6 от решението, съдът приема за несъмнено, че на същото основание – т.14.1.5 от Общите условия УО не признава за допустими разходите, за които са представени доказателства на 12.12.2019г.

Предвид изложеното съдът приема, че при издаването на Решение № РД-16-2016/23.12.2019г. не е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, доколкото е налице обсъждане на представените на 12.12.2019 г. допълнителни доказателства от жалбоподателя и са изведени въз основа на това констатации и изводи, които съдът приема за правилни и в съответствие с материалния закон.

Изложените в решението мотиви за недопустимост на разходите са ясни и непротиворечиви, вкл. и доколкото жалбоподателят е запознат както с Общите условия, така и с Условието за кандидатстване по процедурата, а и не спори по отношение на незаплащането на разходите до датата на подаването на финалния отчет и искането за окончателно плащане.

Във връзка с оспорването на писмо ( акт) изх.№ 26.С.49/23.12.2019г. съдът намира че същото няма характер на индивидуален административен акт, подлежащ на самостоятелно обжалване. Посоченото писмо е от вида на придружаващите административния акт документи, съдържащо данни за адресата на административния акт, с точния му адрес и кратко възпроизвеждане на съдържанието на индивидуалния административен акт, който същото придружава и който е приложение към него, с посочване на основанието за произнасяне на административния орган и с пояснения за последващите действия на адресата и на административния орган в изпълнение на ИАА. Заклучителния абзац в писмото, че „Настоящото може да се оспорва в 14 дневен срок от съобщаването му пред Административен съд София – град по реда на АПК“ е относим към „приложеното към настоящето писмо Решение за отказ от верификация“. Видно от съдържанието му – писмо изх.№26.С.49/23.12.2019г. в обобщен и кратък вид възпроизвежда диспозитива на Решение № РД-16-2016/23.12.2019г.

С оглед на изложеното писмо изх.№ 26.С.49/23.12.2019г. на Ръководителя



на УО на ОПИК не подлежи на оспорване, на основание чл.159 т.1 от АПК, като жалбата срещу него е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

При този изход на спора претенцията за разноси на жалбоподателя е неоснователна. Ответника по жалбата е претендирал разноси в касационното производство по адм.дело № 13591/2020г. по описа на ВАС за държавна такса в размер на 1579,10 лв. и юрисконсултско възнаграждение, която претенция е основателна и следва да бъде уважена в общ размер от 1679,10 лв. от които 100 лв. юрисконсултско възнаграждение пред касационната инстанция и 1579,10 лв. заплатена държавна такса в производството пред ВАС.

Предвид изложеното и на основание чл. 159, т.1, чл. 172, ал.2 и чл.143, ал.1 и 4 АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 66 състав

### **Р Е Ш И :**

**ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** жалбата на [фирма] срещу Писмо изх.№ 26.С.49 от 23.12.2019г. на Главен директор на ГД "Европейско фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на ОП "Иновации и конкурентоспособност 2014-2020" .

**ПРЕКРАТЯВА** производството по адм.дело № 5520/2021г. по описа на Административен съд София град в частта му по жалбата на [фирма] срещу Писмо изх.№ 26.С.49 от 23.12.2019г. на Главен директор на ГД "Европейско фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на ОП "Иновации и конкурентоспособност 2014-2020" .

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на [фирма] срещу Решение № РД -16-2016/23.12.2019г. на Главен директор на ГД "Европейско фондове за конкурентоспособност" и Ръководител на УО на ОП "Иновации и конкурентоспособност 2014-2020".

**ОСЪЖДА** [фирма] ЕИК[ЕИК], да заплати на Министерство на икономиката - ГД "Европейско фондове за конкурентоспособност", УО на ОП "Иновации и конкурентоспособност 2014-2020" разноси в производството в размер на 1679,10 лв.

Решението в прекратителната му част има характер на определение и подлежи на обжалване в 7-дневен срок пред Върховен административен съд.

Решението в останалата му част подлежи на обжалване в 14-дневен от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: